

Zamislite, deco, jedno veliko more...

Velike plave dubine su zauvijek dio vaših misli ako vam je tata pomorac. I svaka pomisao na veliko more je ujedno pomisao i na mog tatu. Takvo djetinjstvo je uvijek uzburkano i valovito. Srećom što su suze plave kao more pa se ne vide.

Zamislite, djeco, te nepregledne plave dubine. Zamislite goleme valove, kao stare sijede divove, što se nevoljno i ljutito igraju sa svim što im se nađe na putu. A na putu je tatin brod, mali kao kutija šibica, i brodovi mnogih očeva. Valovi ih lukavo bacaju na sve strane, dok oluja prijete i plaši ih svojom mrzovoljnom hukom ispod tamnih oblaka. A tata i posada užurbano mijenjaju kurs.

I prođe oluja, prođe i moj rođendan. Prođu rođenja i smrti, a moj tata je još uvijek tamo. Dani su kao godine. Na tom putu spasava brod od nekih novih gusara i uklanja najopasnije greške u makini. Bori se sa gubitkom oka do prve luke, prvog doktora. On je moj heroj, hrabriji od bilo kojeg gusara, moj morski vuk, a ja njegova princeza.

Zamislite, djeco, jedno veliko more, veliko kao moja zebnja i briga. Zamislite snagu toga mora po oluji. E, ta snaga je snaga ljubavi moga tate i moje porodice.

Hajdana Bilafer VII-2

JU OŠ „Orjenski bataljon” Bijela

Predmetni nastavnik: Milun Đurđevac